

вѣта на чувствата, а Арбакъ освѣнъ тѣзи наклонность имаше п жи-
ва фантазія, заможна, тѣй да рекъ, да почерпи свѣтлина отъ самата
гнилость на тѣзи наслажденія. Но като бѣше колкото чловѣконе-
навистникъ въ наслажденіята толкози и дълбокъ въ мыслитѣ си безъ
да счита другиго нѣкого по горенъ отъ себе си, той недовѣрваше
нѣщо никому другиму освѣнъ само на робы, на ордѣя на невѣдър-
жаніето си. Господаръ на многочислененъ харемъ той обичаше уе-
диненіето; по пресыщаньето, неизбежното бѣдствіе на свѣкій даро-
вить чловѣкъ способенъ на по благородны дѣла, пресыщеніето мѣ-
чеше постоянно египтянина посрѣдъ харема му п заради туй сичко
що раздражняше похотыгъ изгуби си обаяніето въ безчувствіето на
навика. Отъ желаніе да са подигне надъ чувственното туй униже-
ніе той обрѣж ума си къмъ придобываньето на познанія, но цѣлта
му не бѣше доброто на чловѣчеството и за туй той прѣзрѣ сѣко
познаніе на полезныгъ науки. Темпуртата му фантазія намѣри по
голъмо наслажденіе въ фантастическыгъ п мрачны ученія, въ които
като че намѣрва утѣха своенравныйгъ и самотливыйгъ духъ; къмъ
тѣхъ той осѣщаше влеченіе магнитизируванъ еще и отъ таинствен-
ността на отечественныгъ прѣданія. Той не познаваше, какъто мо-
же бы и никой отъ съвременницыгъ му, предѣлыгъ въ която при-
родата е заключила нашыгъ открытія. Като гледаше че колкото до-
вече са вдълбочава чловѣкъ въ науката, толкози по много чудеса
на природата са открывать, той повѣрва че ти не само може да
твори чудеса, но че единъ гениаленъ чловѣкъ могълъ бы да я при-
нуди да са отбие отъ обыкновенныя си пѣтъ. Тѣй като простира-
ше науката вѣнъ отъ опредѣленныгъ ѣ границы, той навлѣзе въ о-
кеана на тъмاتا и ца недоумѣніето. Като са уклони отъ истината
на астрологіята той са обрѣж къмъ астромангіята сирѣчь звѣздопро-
рицателството и отъ таинствата на химіята са предаде на идеалны
лабиринтъ на магіята, заради туй той, скептикъ по мнѣніето си за
силата на боговетѣ, унизи са като повѣрва суевѣрно въ силата на
чловѣка,

Званіето на прорицатель, въ голъма честь у мнѣныгъ мадрецѣ
на нея епоха, имаше происхожденіето си отъ истокъ. То бѣше по-
извѣстно на първата философія на гърцыгъ, които го приехъ, когато
единъ прорицатель, дошълъ съ воинството на Ксеркса, введе въ про-
стото гръцко религиозно служеніе главныгъ суевѣрія на Зороастра.
Въ Римъ, во времената на императорыгъ, магіята бѣ получила гра-
жданско право и даде изобиленъ матеріалъ на жлъчката и на саги-
рдческія духъ на Хораціи. Тя бѣше тѣсно свързана съ служеніето